

и Иоан. 4; 41.

i Мат. 25; 21.
Гл. 16; 10.

к Мат. 25; 24.

л 2 Цар. 4; 16.
Иов. 45; 6.
Мат. 12; 57.
м Мат. 25; 26.н Мат. 15; 12.
25; 29. Мар.
4; 25. Гл. 8;
48.

о Мар. 10; 52.

те доклѣ дойдѣ. А и граждани-тѣ негови 14
ненавиждахъ го, и испратихъ слѣдѣ него
посланницы да кажѣтъ: Не щемъ тогова
да царува надъ насъ. И като зѣ царство- 15
то и ся върнѣ, рече да му повыкатъ онѣ-
зи слугы, на които даде сребро-то, да у- 16
знае кой какво е припечалилъ. И дойде пър-
вый-тѣ и рече: Господи, твоя-та мнаса при- 17
добы десеть мнасы. И рече му: Добръ, рабе
добрый; и понеже на най малко-то ся показа 18
вѣренъ, имай власть надъ десеть града. И
дойде вторый-тѣ и каза: Господи, твоя-та 19
мнаса стори петъ мнасы. Рече и на тогова:
Бѣди и ты *злѣдѣтель* надъ петъ града. Дой- 20
де и другъ, и каза: Господи, ето твоя-та
мнаса, койѣто имахъ скѣтанѣ въ кѣрпѣ: 21
Защото ся бояхъ отъ к тебе; понеже си
строгъ чловѣкъ; земашъ коего не си по- 22
ложилъ и жьнешъ коего не си сѣялъ. И ка-
зува му: *Отъ уста-та ти ще тя сѣдѣ,*
рабе лукавый; *и знаялъ си че съмъ чловѣкъ*
строгъ, и земамъ коего не съмъ положилъ,
и жьнѣ коего не съмъ сѣялъ; И защо не 25
даде сребро-то ми на лихварь-тѣ, така що
азъ като си дойдяхъ щѣхъ да го приберѣ
съ лихвѣ-тѣ? И рече на прѣдстоящы-тѣ: 24
Земѣте отъ него мнаса-тѣ, и дайте иѣ на
тогози койго има десеть-тѣ мнасы. (И ре- 25
кохъ му: Господи, *той* има десеть мнасы.)
Защото ви казувамъ, *и* че всякому койго има 26
ще му ся даде; а отъ того койго нѣма, и
това що има ще ся отнеме отъ него. А 27
мои-тѣ врагове, онѣзи които мя не рачихъ
да ся воцарѣ надъ тѣхъ, доведѣте *гы* тука,
и посѣчѣте *гы* прѣдъ мене. И това като из- 28
рече *Иисусъ* отиваше на прѣдъ и възлѣзуваше
въ Иерусалимъ.